

om, at vi skal have forbud mod børnearbejde eller begrænsning af børnearbejde osv.?

Hvad er det, der gør, at Danmark skal holde sig udenfor? Jeg ved godt, hr. Holger K. Nielsen gerne vil have en anden konstruktion i denne verden, men det er jo ikke hr. Holger K. Nielsen eller et dansk nej, der afgør det. Det var det ene spørgsmål: Hvad er det for en økonomisk stormagt, hvis man ikke tør flette sig sammen?

Det andet er meget kort: Union = forpligtende, bindende samarbejde. Skal vi have flere flertalsafgørelser?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg kan godt forstå, at der er mange, der er bange for ordet union. Jeg erindrer, at JuniBevægelsens Drude Dahlerup sagde, at hvis vi kom med i EU i sin tid, så ville Danmark kun blive et amt i Europa. Så vidt jeg ved, er hr. Poul Nyrup Rasmussen da ikke amtsborgmester, men statsminister, men det er jo en diskussion i sig selv.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål om hr. Holger K. Niensens holdninger til grønne afgifter, selskabsbeskatning osv. Vi ved jo alle sammen, at det er ting, der bliver diskuteret i Euro-11. Hvis SF mener, at de ting er så ufatteligt væsentlige for Europa at beskæftige sig med, hvorfor i alverden vil man så ikke sidde de steder, hvor beslutningerne bliver truffet?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg må indrømme, at som debatten om SF's indlæg skrider frem, stiger forvirringen om, hvad der egentlig er SF's europapolitik. I forvejen har jeg ofte været i dyb tvivl om, hvorvidt hr. Holger K. Nielsen selv for alvor tror på det, han siger.

Hr. Holger K. Nielsen sagde i sit oplæg, at den fælles mønt naturnødvendigt vil føre til en ny europæisk statsdannelse, og at etableringen af den fælles mønt, Danmarks indlemmelse i den fælles mønt, er en uomgørlig beslutning. Må jeg spørge hr. Holger K. Nielsen, om disse to argumenter fra SF's side fører til, at når og hvis vi får et ja den 28. september, vil vi se et SF, der vil overgå de mest progressive kræfter i den europæiske debat? Vil det føre til, at SF herefter aktivt vil arbejde for, at velfærdspolitik, personskattepolitik, fordelingspolitik, al den slags, skal gøres til et europæisk anliggende? Vil SF herefter aktivt arbejde for en fælles europæisk statsdannelse, fordi det er naturnødvend-

igt, fordi tingene ellers ikke kan fungere og beslutningen er uomgørlig, som hr. Holger K. Nielsen har sagt det? Det er jo en naturlig konsekvens af SF's egen argumentation. Jeg vil gerne høre, om jeg har forstået det rigtigt.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det sidste spørgsmål synes jeg sådan set er interessant, men det burde måske også primært stilles til jasigerne; det er jo dem, der anbefaler det her, og jeg er jo imod det her, men det rimeligste er nok, at bliver det et ja, må vi da tage vores politik op, fordi der er nogle nye forudsætninger. Vi vil selvfølgelig tage det til efterretning, hvis det bliver et ja, og så må vi tage det op; sådan er det. Men hvordan det vil blive, kan jeg jo ikke sige i dag, men det er da klart, at for mig at se er det en stor beslutning det her, og jeg fatter ikke, at Det Konservative Folkeparti – i hvert fald ledelsen i Det Konservative Folkeparti – tager så lemfældigt på det, som vi skal stemme om senere i dag.

Til fru Mimi Jakobsen: EU er en stormagt i øjeblikket, EU forhandler i øjeblikket som EU i forskellige fora, i FN, i WTO; det er ikke noget, vi kommer til eller vi skal sammenflettes mere for at gøre, sådan er tilfældet lige nu. Danmark deltager i den proces; det er primært Europa-Kommissionen, der forhandler de her ting, men Danmark påvirker det i dag. Der sker ingen ændringer på de punkter, ligegyldigt om det bliver et ja eller et nej den 28. september. Der sker intet på det punkt.

Vi har hele tiden ment, at EU skulle spille en stærk rolle, f.eks. i FN's klimaforhandlinger; det har vi støttet kraftigt. Vi mener, at EU skal spille en stærk rolle i WTO; det har vi støttet kraftigt. Og det er helt ligegyldigt, om det bliver et ja eller et nej den 28. september. Kunne vi ikke godt få denne her debat lidt ned på jorden?

Tilhængerne forsøger at skabe det billede, at hvis det bliver et nej, så er vi uden for alt muligt, så kan vi ikke påvirke, hverken på den ene eller den anden måde. Det passer ikke, det er sludder og vrøvl; vi er stadig væk med i EU, vi er stadig væk med til at påvirke EU's politik i WTO, som vi gør det i øjeblikket.

Så bliver der spurgt om flertalsafgørelser: Jo, men vi går da ind for flertalsafgørelser på grønne afgifter; det har vi haft i vores program igennem adskillige år. Det er muligt, det er forbigået en række medlemmers opmærksomhed her i salen, men det har vi faktisk haft, så der er ikke